

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIII.4131.1.7.2024

Katowice, dnia 28 lutego 2024 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr I.7.2024 Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój z dnia 25 stycznia 2024 r. w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania na terenie miasta Jastrzębie-Zdrój obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, w części zawartej w:

- § 14 ust. 1 pkt 1 - w zakresie słów: "zgodnie z postanowieniami §15",
- § 14 ust. 1 pkt 2 - w zakresie słów: "dopuszczonych zgodnie z postanowieniami §16".

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 25 stycznia 2024 r. Rada Miasta Jastrzębie-Zdrój podjęła uchwałę w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania na terenie miasta Jastrzębie-Zdrój obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

Stosownie do przepisu art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym w dniu 29 stycznia 2024 r. Rada Miasta Jastrzębie-Zdrój przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr I.7.2024 z dnia 25 stycznia 2024 r., celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem. W dniu 12 lutego 2024 r. Wojewoda otrzymał dokumentację formalno-prawną z postępowania poprzedzającego podjęcie uchwały.

Uchwałę tę podjęto na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890, 2029 i 2739). W ustawie tej został określony także tryb podjęcia takiej uchwały.

Zgodnie z dyspozycją art. 37a ust. 4 ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, uchwała określająca zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane - jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy.

W dniu 14 lutego 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa, w następującym zakresie.

W § 14 ust. 1 pkt 1 przedmiotowej *uchwały* zakazano sytuowania nośników reklamy na elementach krajobrazu kulturowego, z wyłączeniem reklam okolicznościowych, dopuszczonych w stałych gablotach ekspozycyjnych, zgodnie z postanowieniami § 15. Tymczasem, paragraf ten dotyczy sytuowania szyldów na *obszarze Zdroju*. Podobna sytuacja występuje w § 14 ust. 1 pkt 2, gdzie zakazano sytuowania nośników reklamy na elementach krajobrazu kulturowego, z wyłączeniem nośników reklamy na lambrekinach, dopuszczonych zgodnie z postanowieniami § 16. W § 16 zaś znajdują się informacje o sytuowaniu szyldów na *obszarze Zdroju*. Powyższe, nieprawidłowe odwołania stanowią naruszenie § 6 oraz § 25 (stosowanych do aktów prawa miejscowego w związku z § 143) *Zasad techniki prawodawczej*, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *Zasad techniki prawodawczej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), które nakazują, aby przepisy redagowane były dokładnie i w taki sposób, by intencje prawodawcy wyrażone były w sposób zrozumiały dla adresatów, a jednocześnie tak, by wskazywały kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. Zatem przepisy *uchwały* powinny być redagowane w taki sposób, aby nie stwarzać pola do zróżnicowanego ich interpretowania. Przepisy kwestionowanej *uchwały*, w zakresie zapisu § 14 ust. 1 pkt 1 i 2 tych norm nie wypełniają.

W złożonych wyjaśnieniach Gmina wskazała, że powstały błąd związany był z połączeniem paragrafów 14, 15 i 16 w jeden paragraf, wnioskując jednocześnie o stwierdzenie nieważności *uchwały* w części.

Wojewoda przychylił się do wniosku Gminy.

Podsumowując, należy zaznaczyć, że przepisy art. 91 ust. 1 ustawy *o samorządzie gminnym* jednoznacznie wskazują, iż uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój Nr I.7.2024 z 25 stycznia 2024 r. w sprawie *ustalenia zasad i warunków sytuowania na terenie miasta Jastrzębie-Zdrój obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane*, może

funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego

Bożena Goldamer-Kapała

Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Miasta Jastrzębie-Zdrój

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.